

BIANKA ROLANDO

**Pieśń dwudziesta
siódma. Kobieta o
miłosiernym
spojrzeniu śpiewa**

BIANKA ROLANDO

BIAŁA KSIĄŻKA

NIEBO

Pieśń dwudziesta siódma. Kobieta o miłosiernym spojrzeniu śpiewa

Miłosierne spojrzenie przez okulary dalekovidza
nie ćwiczyłam go przy lustrze codziennie rano
byłam dzięki niemu bardziej ślepa od ociemniałych
Z racji tego kalectwa musiałam walczyć z detalami
z wykonywaniem obowiązków domowych
Miałam dwoje dzieci, które teraz mają problemy
z wyborem zakładu pogrzebowego w mieście
jasne głowy, ciepłe twarze dobrze odżywione
Wychowałam je samotnie, mój mąż mnie pozostawił
w supermarkecie przy produktach mocno przecenionych
i odszedł, nie chciał znać ich pierwotnej, wysokiej ceny
Ten rabat był tylko dla niego, wyprzedaż całkowita ze mnie
Pracowałam na uniwersytetach, piejąc rano niczym kur
ze zmęczoną cerą, lecz z miłosiernym spojrzeniem
Chciałam powiedzieć im o przebaczeniu spokojnym
o zapominaniu, o słodkiej chorobie Alzheimera
Szukałam pojęć w bibliotekach dla ociemniałych
Szukałam, aby każdy mógł się nasycić uspokojeniem
i nie miał tych nieprzyjemnych wzdęć u niemowląt
z powodu nerwowego polykania powietrza i płaczu
Wada wzroku spowodowana łagodnym spojrzeniem
wzbudzała niezadowolenie wielu okulistów z praktyką
Czy ślepa kobieta może być sprawiedliwa?
Czy kobieta gotująca łagodne sosy może być sprawiedliwa?
Czy niechciana może być sprawiedliwa?
Przez przymknięte oczy nie widać bolesnych detali
tych ostrych odpryśnięć z kryształowych wazonów
one były kiedyś honorowymi nagrodami z okazji udziału
w jakiejś letniej wojnie połączonej z koszeniem
bardziej wystających ciał, dłoni i rozumów z tłumy
Te zmiecione resztki pod dywan z zagiętym rogiem
jak w pamiętniczku z twardą oprawą albumową
z dopiskiem na zgiętym rogu ku pamięci i ku przypominaniu
gdzie przeprowadzić tę niechcianą granicę wybaczenia
kredą narysować ją za pomocą drżącej ręki
Ja widzę tylko detale kulące się w miłosierną całość
Choć są rzeczy, które odrzucam od jej obłego kształtu
te drobiazgi bowiem w swej jaskrawości przeczą jej

Miażdżycowe zapomnienie siebie w funkcjach
Wzrok oparł się więc miękko na niedowidzeniu
gdzie wszystko zaczyna być całością, niepomijającą

Delikatne macanie pod spódnicami świata
Uchylając je

Ten utwór jest udostępniony na licencji Licencja Wolnej Sztuki 1.3.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/rolando-piesn-dwudziesta-siodma-kobieta-o-milosiernym-spojrzeniu-spiewa>

Tekst opracowany na podstawie: Bianka Rolando, Biała książka, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2009.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów autora. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopec, Jan Szejko, Paulina Choromańska, Paweł Kozioł.

Okładka na podstawie: [steve p2008@Flickr](https://www.flickr.com/photos/steve_p2008/), CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przełącz 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Pomóż uwolnić konkretną książkę, wspierając [zbiórkę na stronie wolnelektury.pl](http://wolnelektury.pl).

Przełącz darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](http://wolnelektury.pl).